

הגעה אלוהית: הקרבתו של כריש לווייתן על חופי עזה

בזמן של סבל עמוק, כאשר אנשי עזה מתמודדים עם רעב, מצור, טראומה ותקווה שבורה, ההתנגשות של כריש לווייתן על חופו נראית לא רק כחריגה ביולוגית, אלא כנס, מתנה אלוהית, סימן מאללה בשעה החשוכה ביותר.

זה לא היה יצור ים רגיל. **כריש הלווייתן (Rhincodon typus)** הוא הדג הגדול ביותר בעולם, הן באורך והן במסה, ענק עדין של האוקיינוסים. למרות שהוא מכונה לעיתים קרובות כריש "לווייתן", הוא אינו יונק ימי אלא כריש - מין הכריש החי הגדול ביותר - יצור מפואר שמסנן מים במקום לצוד בעלי חיים גדולים. גודלו העצום מעורר יראה וסמכות, מה שהופך את הופעתו לעמוקה עוד יותר.

עם זאת, התנגשות של כריש לווייתן היא כמעט בלתי נשמעת. בניגוד ללווייתנים או דולפינים, שמתנגשים לעיתים (מסיבות מרובות), **התנגשויות של כרישי לווייתן נדירות ביותר**. אוספים מדעיים מתעדים רק ~107 **התנגשויות מתועדות בעולם בין 1980-2021**, כ-2.5 **בשנה** בממוצע. אפילו בדיווחים אלה, רבים הם התנגשויות חלקיות, גופות שנמצאו במקרה, או התנגשויות מרוחקות באזורים טרופיים.

מה שמגביר את האי-סבירות במקרה זה הוא **המיקום**. אין אוכלוסיית כרישי לווייתן תושבת ידועה בים התיכון. המין הוא טרופי עד סוב-טרופי; בעוד שפרטים נודדים חדרו מדי פעם לתחומי הים התיכון, אלה חריגים, לא מבוססים. באופן מכריע, **לא היה תיעוד אמין קודם של התנגשות כריש לווייתן על חוף ים תיכוני כלשהו**. אירוע זה בעזה עומד כהתנגשות המתועדת הראשונה של כריש לווייתן בהיסטוריה של הים התיכון.

אם מישהו היה מעז במסגרת סטטיסטית גסה, דמיינו זאת: קו החוף של הים התיכון משתרע על ~46,000 ק"מ. כריש לווייתן, במקרה טהור, יכול היה להישטף לחוף בכל מקום לאורך אלפי הקילומטרים האלה. אך במקום זאת, הוא נחת על רצועת החוף של ~40 ק"מ של עזה - פיסה דקה, בקושי אלפית מההיקף הכולל. אם ההתנגשויות היו אקראיות באופן אחיד (מה שהן לא), הסיכוי לנחות בעזה במקום במקום אחר הוא בסדר גודל של $46,000 / 40 \approx 0.00087$, או 0.087% - פחות מאחד לאלף.

אבל המספר הזה נדיב. במציאות, התנגשויות סבירות הרבה יותר בימים הטרופיים שבהם **כרישי הלווייתן**, וכמעט בלתי אפשריות בהקשר הים תיכוני. שימוש ב-2.5 התנגשויות גלובליות בשנה ופיזורן על פני כל חופי כדור הארץ (או חופי הים התיכון) הוא פשטני מדי; **הסבירות האמיתית שברגע זה, בתנאים אלה, כריש לווייתן יונחה אל קו החוף הקטן של עזה היא, למעשה, מתקרבת לאפס**. ועם זאת, הנה הוא.

יותר ממתמטיקה, מה שנותר לאירוע זה את כוחו הוא **התזמון וההקשר**. עזה נמצאת במצור. למרות הכרזות על הפסקת אש, ישראל ממשיכה **לחסום סיוע הומניטרי** מלהיכנס לרצועה. אנשים רעבים, בתי חולים קורסים, חיי היומיום מצטמצמים למאבק החשוף ביותר. ברגע כזה, ים שחור כפחם מתרומם עם יצור מיתי, מציע את עצמו לחוף. זה נקרא כמו מסר: **אתם לא נשכחים. אתם נראים. הטבע עצמו כופף את עצמו כדי לתת**.

יש אגדה קדומה של בני קרי שמסופרת ביערות הצפוניים הרחוקים: שבזמני רעב עמוק, כאשר לא נמצא מזון והאנשים היו בחולשתם הגדולה ביותר, **איל קנדי בודד היה מתקרב להציע את עצמו** - לא כטרף,

אלא כמתנה קדושה, קורבן וולונטרי כדי שהחיים יימשכו. גופו של החיה היה מזון, אבל רוחו הייתה משהו גדול יותר: מסר שאפילו הפרא יענה כאשר האנושות על סף התהום.

כך גם נוכל עכשיו להבין מה קרה על חוף עזה. כריש הלווייתן - יצור של שלום, ענק בודד - סלל את דרכו דרך ימים שבהם הוא לא שייך, למקום שבו מעולם לא תועד, ובא לחוף כאשר הצורך הגדול ביותר. לא בשביל תשומת לב. לא בשביל מופע. אלא כמסר - או אולי תפילה בבשר - מאללה ומן הבריאה עצמה.

יהי רצון שהמתנה הזו תיזכר, תכובד, ותהפוך לנקודת מפנה - רוחנית, מוסרית, ובמצפון העולם - כדי שאנשי עזה יראו לא רק סבל, אלא את אפשרות ההתחדשות.